

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Ndc/2/2018
Identifikačné číslo spisu:	2713209202
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petříková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:2713209202.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Mestská časť Bratislava - Staré mesto, so sídlom v Bratislave, Vajanského nábrežie 3, proti žalovanej A. K., bývajúcej v D., o zaplatenie 93 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 3 C 149/2014, o návrhu žalovanej na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie veci Okresného súdu Skalica sp. zn. 3 C 149/2014 Okresnému súdu Bratislava I n e v y h o v u j e .

Odôvodnenie

1. V spore o zaplatenie sumy 93 € s prísl. vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 3 C 149/2014 podala žalovaná návrh na prikázanie sporu z dôvodu vhodnosti Okresnému súdu Bratislava I. Návrh odôvodnila vzdialenosťou Okresného súdu Skalica, nakoľko zmenila trvalý pobyt a rodinnými dôvodmi, keďže je matkou dvoch maloletých školopovinných detí, na výchovu ktorých je sama.
2. Žalobkyňa s návrhom na prikázanie sporu Okresnému súdu Bratislava I súhlasila.
3. Podľa § 39 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti.
4. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať (§ 39 ods. 3 CSP).
5. Prikázanie (delegácia) sporu z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ktorý je daný na podklade vopred stanovených zákonných pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti súdov. K prikázaniu sporu inému súdu možno preto pristúpiť iba vo výnimočných prípadoch, v ktorých by prejednanie sporu iným, než (doposiaľ) príslušným súdom znamenalo z komplexného pohľadu hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie posúdenie veci.

6. Dôvody delegácie môžu byť rôzne v závislosti od predmetu sporu, postavenia strán, ale aj doterajších výsledkov konania. Dôvody na strane strán sporu vyplývajúce z ich postavenia môžu mať najmä osobnú, zdravotnú, finančnú, prípadne sociálnu povahu. Vzhľadom na charakter delegácie sporu ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter. V neposlednom rade nadriadený súd berie do úvahy aj prípadné dôsledky navrhovanej delegácie a starostlivo skúma, či delegovaním sporu inému súdu nedôjde iba k tomu, že obdobným spôsobom zaťaží druhú stranu sporu.

7. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie zahŕňa komplexné posúdenie predmetu sporu a pomerov oboch strán sporu. Súd prihliada na pomery a dopad prípadného prikázania veci tak vo vzťahu strany, ktorá vhodnú delegáciu navrhuje, ako aj na pomery a dopad prípadnej delegácie veci na druhú stranu sporu.

8. V danom prípade žalovaná odôvodňovala vhodnosť ňou navrhovanej delegácie sporu vzdialenosťou okresného súdu od miesta jej nového bydliska a rodinnými dôvodmi. Tieto dôvody vzhľadom na charakter daného sporu podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) nevykazujú znaky takej výnimčnosti, aby bolo možné jej návrhu vyhovieť. Prikázanie sporu Okresnému súdu Bratislava I neprinesie oproti prejednaniu sporu Okresným súdom Skalica výrazné zjednodušenie prístupu k súdu pre strany sporu, ani nepovedie k výraznejšiemu zhospodárneniu, či urýchleniu konania.

9. Zo všeobecného hľadiska miesto pobytu niektorej zo strán sporu ani jej schopnosť (spôsobilosť) zúčastniť sa súdneho procesu bez ďalšieho a zakaždým nevyvolávajú zmenu príslušnosti súdu. Strana má totiž právo zvoliť si v konaní zástupcu, ktorý je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana (§ 89 ods. 1 v spojení s § 92 ods. 1 a 2 CSP).

10. Najvyšší súd taktiež poukazuje na § 104 ods. 1 CSP, podľa ktorého procesný úkon, ktorý by súd mohol vykonať len s ťažkosťami alebo so zvýšenými, neúčelnými trovami alebo ktorý v jeho obvode nemožno vykonať, vykoná na dožiadanie iný súd. Súd zároveň môže výnimočne z dôvodov hospodárnosti strane uložiť, aby na otázky o tvrdených skutočnostiach odpovedala písomne, ak možno predpokladať, že tento postup bude dostatočný (§ 195 ods. 3 CSP).

11. Vzhľadom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP, a preto návrhu žalovanej nevyhovel.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.